

NYERGES GÁBOR ÁDÁM

Zok-szavak

Tarcsay Zoltánnak

egy)

a szavak mint megbokrosodott recék
néhány véletlenszerű legón
most épp nem passzolnak össze jól
olyanokra hogy de jó de szép

csak vállveregetések telnek: derék
leárazott közhelyek hogy na jó
szerelmeset könnyebb írni a való
már megélni is elég

keresztbe rejtvény sőt kasul
megbeszélni mindig (a) mindent
berúgva majdnem mocskosul

mégse részegen bármit füllent
a véralkohol - alkonyul
mondjuk míg a másikunk biccent

két)

a még anno kölcsönkapott szót
hogy "a terminátor *megrosszul*"
köszönöm eltettem jószóul
szar szitukra hogy majd mondjak jót

és a távozáskor ott hagyott
szócsikkokban úgy pózol
a lényeg mint a
ide te írd a két szótagot

te Esti Kornél én(n)eke(m)
szavamból szavadzott barát
erős váram a végeken

partjaimra lám partra szállt
bajtársam és a rímeken
majd megosztozunk harc gyanánt

há)

férfiak. pad. kert. sörök.
hogy megértsék a dolgokat.
de mind a kettő úgy maradt.
ahogy a dolgok. téma örök.

magába harapó körkörök.
végtelenre szótt torkolat.
isznak. egyik se mond olyat.
amit az alkohol úgyis fölböfög.

újabb sörök. kert. pad. férfiak.
egyik sem a szavak embere.
elvégre két költő így vigad -

aki magának bár kölcsönbe, de
egy második esélyt mindig ad,
tényleg magába esik bele.